

5 Φεβρουαρίου 2018

[Ε. ΜΙΧΑΗΛ, ΔΔΔ]

Αναφορικά με το άρθρο 146 του Συντάγματος

Μεταξύ

BACENCO LTD

Αιτητών

ΚΑΙ

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Καθ' ης η Αίτηση

.....

Για αιτητές: κ. Λ. Χαβιαράς για Κούσιος & Κορφιώτης Δ.Ε.Π.Ε.

Για καθ' ης η αίτηση: κα Β. Χριστοφόρου για Γενικό Εισαγγελέα.

Για ενδιαφερόμενο μέρος: κα Ε. Πελεκάνου για Κώστας Τσιρίδης & Σία Δ.Ε.Π.Ε.

Α Π Ο Φ Α Σ Η

Ε. Μιχαήλ, ΔΔΔ: Οι αιτητές με την προσφυγή τους ζητούν την ακύρωση της απόφασης της καθ' ης η αίτηση ημερομηνίας 10.10.2013 της οποίας έλαβαν γνώση στις 29.10.2013 με την οποία απορρίφθηκε η καταγγελία των αιτητών εναντίον του ενδιαφερόμενου μέρους για καταχρηστική

εκμετάλλευση της σχέσης οικονομικής εξάρτησης, κατά παράβαση του περί Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμου (στο εξής ο «Νόμος»).

Οι αιτητές στις 27.2.2013 υπέβαλαν στην καθ' ης η αίτηση καταγγελία και αίτηση για λήψη προσωρινών μέτρων εναντίον του ενδιαφερομένου μέρους Orchestra – Premaman Belgium S.A. για παράβαση του Νόμου. Μετά την υποβολή από τους αιτητές πρόσθετων στοιχείων που ζητήθηκαν από την καθ' ης η αίτηση, η καθ' ης η αίτηση αποφάσισε στις 4.4.2013 να δώσει οδηγίες στην Υπηρεσία να διεξάγει προκαταρκτική έρευνα για πιθανολογούμενη παράβαση του Νόμου.

Στις 7.6.2013, η καθ' ης η αίτηση υπό νέα σύνθεση έλαβε εκ νέου την ίδια απόφαση. Στις 4.7.2013 η καθ' ης η αίτηση προχώρησε στην εξέταση του αιτήματος των αιτητών για λήψη προσωρινών μέτρων και με απόφασή της ημερομηνίας 6.9.2013, το απέρριψε.

Ενδιάμεσα, στις 29.8.2013, η Υπηρεσία υπέβαλε ενημερωτικό σημείωμα στην καθ' ης η αίτηση καταλήγοντας ότι δεν στοιχειοθετείται παράβαση του Νόμου. Το εν λόγω σημείωμα εξετάστηκε από την καθ' ης η αίτηση σε συνεδρία της ημερομηνίας 5.9.2013 και κατέληξε στο προκαταρκτικό συμπέρασμα ότι δεν στοιχειοθετείται παράβαση του Νόμου και κάλεσε του αιτητές να υποβάλουν τις θέσεις τους εντός δοθείσας προθεσμίας.

Οι αιτητές υπέβαλαν τις θέσεις τους στις 4.10.2013 και το ζήτημα εξετάστηκε από την καθ' ης η αίτηση σε συνεδρία της ημερομηνίας 10.10.2013 οπότε αποφάσισε ότι δεν στοιχειοθετείται παράβαση του Νόμου.

Η ως άνω απόφαση κοινοποιήθηκε στους αιτητές στις 29.10.2013.

Αντικείμενο της καταγγελίας που υπέβαλαν οι αιτητές στην καθ' ης η αίτηση, ήταν η άρνηση του ενδιαφερομένου μέρους να προμηθεύσει τους αιτητές με τα προϊόντα της και η διακοπή της συμβατικής σχέσης που είχε το ενδιαφερόμενο μέρος με άλλο πρόσωπο με το οποίο είχε συμφωνία δικαιόχρησης (franchise).

Οι αιτητές προβάλλουν ως λόγους ακύρωσης εσφαλμένη εφαρμογή από την καθ' ης η αίτηση των προνοιών του άρθρου 6 του Νόμου, εσφαλμένη ερμηνεία από πλευράς της καθ' ης η αίτηση σε σχέση με τις συνέπειες τερματισμού της συμφωνίας με τον κύριο δικαιοχρήστη και εσφαλμένη ερμηνεία των συνεπειών της συμπεριφοράς του ενδιαφερόμενου μέρους προς τους αιτητές.

Το άρθρο 6(2) του Νόμου, προνοεί τα ακόλουθα:

«Απαγορεύεται η καταχρηστική εκμετάλλευση, από μία ή περισσότερες επιχειρήσεις, της σχέσης οικονομικής εξάρτησης, στην οποία βρίσκεται προς αυτή ή αυτές μία επιχείρηση, η οποία κατέχει θέση πελάτη, προμηθευτή, παραγωγού, αντιπροσώπου, διανομέα ή εμπορικού συνεργάτη τους, ακόμη κι ως προς ένα ορισμένο είδος προϊόντων ή υπηρεσιών, και δε διαθέτει ισοδύναμη εναλλακτική λύση.

Η καταχρηστική αυτή εκμετάλλευση της σχέσης οικονομικής εξάρτησης μπορεί να συνιστάται ιδιαίτερα στην επιβολή αυθαίρετων όρων συναλλαγής, στην εφαρμογή διακριτικής μεταχείρισης, στη διακοπή εμπορικών σχέσεων με ανάληψη ή μεταφορά των δραστηριοτήτων που αναπτύσσονται με τις εν λόγω εμπορικές σχέσεις κατά τρόπο που επηρεάζει ουσιωδώς τον ανταγωνισμό ή στην αιφνίδια και αδικαιολόγητη διακοπή μακροχρόνιων εμπορικών σχέσεων».

Η καθ' ης η αίτηση στις σελίδες 20-21 της απόφασής της αναφέρει τα εξής:

«Με γνώμονα τις πιο πάνω διατάξεις, η Επιτροπή κρίνει πως για την υπαγωγή στην απαγόρευση της διάταξης του άρθρου 6(2) του Νόμου προαπαιτείται η στοιχειοθέτηση, σωρευτικά, τριών παραμέτρων.

- (i) της ύπαρξης σχέσης οικονομικής εξάρτησης μιας επιχείρησης από άλλη επιχείρηση, από την οποία προμηθεύεται η εξαρτώμενη ένα ορισμένο είδος προϊόντων ή υπηρεσιών,
- (ii) της απουσίας ισοδύναμης εναλλακτικής λύσης, και
- (iii) της ύπαρξης καταχρηστικής εκμετάλλευσης της εν λόγω εξάρτησης.»

Η σχετική αγορά προϊόντος / υπηρεσιών καθορίστηκε ως «*τα επώνυμα βρεφικά και παιδικά είδη ρουχισμού, εγκυμοσύνης και αξεσουάρ για το παιδί και τη μέλλουσα μαμά*» (βλ. σελ.17-18 της απόφασης).

Επίσης, η καθ' ης η αίτηση στη σελίδα 23 της απόφασής της αναφέρει ότι *«οριστικοποιεί την κατάληξη της περί της οικονομικής εξάρτησης της BACENCO έναντι της ORCHESTRA-PREMAMAN.»*

Σε άλλο σημείο της απόφασής της (σελ. 23), η καθ' ης η αίτηση αναφέρει:

«Από τα πιο πάνω προκύπτει ότι οι δραστηριότητες της BACENCO ήταν προσαρμοσμένες αποκλειστικά για τις ανάγκες εμπορίας των προϊόντων ORCHESTRA-PREMAMAN.»

Ακολούθως, η καθ' ης η αίτηση κατά την εξέταση της δεύτερης προϋπόθεσης, διαπίστωσε ότι:

«υπάρχουν επωνυμίες/εταιρείες που δραστηριοποιούνται στη σχετική αγορά προϊόντος και αποτελούσαν ισοδύναμη εναλλακτική λύση για την BACENCO όπως οι εμπορικές επωνυμίες Mamas & Papas, Jo Jo Mama Bebe (UK), Babies N Bellies, Little Frenchy (Austrian Organin Clothes), Aubert και Bebe 9» (βλ. σελ. 25 της απόφασης).

Και επίσης ότι (βλ. σελ. 26 της απόφασης):

«Επιπρόσθετα, η Επιτροπή σημείωσε ότι η BACENCO θα μπορούσε να συνεχίσει τις δραστηριότητες της ως επιχείρηση σε οποιαδήποτε άλλη αγορά με την προϋπόθεση ότι θα δραστηριοποιείτο εκτός του χώρου του MY MALL στη Λεμεσό, εφόσον στο κατάστημα που ενοικίαζε στον εν λόγω χώρο είχε δικαίωμα να το χρησιμοποιεί, είτε για να εμπορεύεται προϊόντα είτε της PREMAMAN, είτε οποιασδήποτε άλλης μάρκας της ίδιας όμως γκάμας προϊόντων.»

Στη σελίδα 27 της απόφασης όπου εκφράζει η καθ' ης η αίτηση την αξιολόγησή της, αναφέρονται τα εξής:

«Επομένως, η απουσία εναλλακτικής λύσης προκύπτει όταν μια εταιρεία δεν μπορεί να προμηθευτεί τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες από άλλη πηγή ή, εάν μπορεί, όχι με τους ίδιους αλλά με δυσμενέστερους όρους που θα έχουν ως αποτέλεσμα να περιέλθει σε δυσμενή έναντι των ανταγωνιστών της θέση, αφού μειώνεται έτσι σημαντικά η ικανότητα της να ανταπεξέλθει στον ελεύθερο ανταγωνισμό, γεγονός το οποίο μπορεί να την οδηγήσει και σε αδυναμία συνέχισης της λειτουργίας της. Απουσία ισοδύναμης εναλλακτικής λύσης υφίσταται και στην περίπτωση που ένας μεταπωλητής δεν θα μπορούσε να στραφεί σε εναλλακτικές πηγές εφοδιασμού δίχως να υποστεί σοβαρές οικονομικές θυσίες.»

Οι αιτητές, επιχειρηματολογούν ότι η καθ' ης η αίτηση ερμήνευσε εσφαλμένα τις πρόνοιες του άρθρου 6. Η καθ' ης η αίτηση ορθά προσδιόρισε ότι η ενδεχόμενη παράβαση την οποία εξετάζει αφορά το άρθρο 6(2) και όχι το 6(1) το οποίο, εν πάση περιπτώσει, θέτει ακόμα ψηλότερα τον πήχη για τους αιτητές εφόσον απαιτεί την ύπαρξη δεσπόζουσας θέσης από την καταγγελλόμενη επιχείρηση έτσι ώστε να τυγχάνει εφαρμογής.

Ούτως ή άλλως, οι ίδιοι οι αιτητές στην καταγγελία που υπέβαλαν στην καθ' ης η αίτηση επικαλούνται προηγούμενα ευρήματα της καθ' ης η αίτηση στα πλαίσια προηγούμενης απόφασής της μεταξύ των ιδίων προσώπων τα οποία αφορούν τα συστατικά στοιχεία της παράβασης του άρθρου 6(2) του Νόμου (βλ. σελ. 3-4 της καταγγελίας ημερομηνίας 27.2.2013).

Συνεπώς, δεν διαβλέπω κάποιο σφάλμα της καθ' ης η αίτηση κατά την ερμηνεία που έδωσε στο άρθρο 6(2) και θα συμφωνούσα με την καθ' ης η αίτηση ότι οι αναφορές των αιτητών σε νομολογία και συγγράμματα που αφορούν την κατοχή δεσπόζουσας θέσης, είναι ατυχείς.

Σε σχέση με το επιχείρημα των αιτητών για μη εξέταση από την καθ' ης η αίτηση της σημασίας του όρου που περιλαμβάνονταν στην αρχική συμφωνία δικαιόχρησης για περιορισμό των δραστηριοτήτων των αιτητών, παρατηρώ, κατά πρώτο, ότι οι αιτητές ουδέποτε αμφισβήτησαν τον όρο αυτό εκτός όταν η κατάσταση άρχισε να αλλάζει εις βάρος τους και, κατά δεύτερο, όταν υποβλήθηκε η υπό εξέταση καταγγελία ο συγκεκριμένος όρος δεν ήταν πλέον σε ισχύ.

Η καθ' ης η αίτηση ανέφερε τα πιο κάτω στη σελίδα 30 της απόφασής της:

«Η διαπίστωση της Επιτροπής ότι για την περίοδο 25/2/2011 μέχρι 24/2/2012 υπήρχε περιορισμός στη Συμφωνία Δικαιόχρησης δεν διαφοροποιεί καθοιονδήποτε τρόπο τα αποτελέσματα της αξιολόγησης της Επιτροπής εφόσον όπως θα διαπιστωθεί πιο κάτω δεν διαφαίνεται να επιβλήθηκαν αυθαίρετοι όροι συναλλαγής,

ούτε να υπήρχε διακριτική μεταχείριση αλλά ούτε ο τερματισμός της Συμφωνίας Δικαιόχρησης ήταν αδικαιολόγητος υπό την έννοια του δικαίου ανταγωνισμού. Εξάλλου, η καταγγελία υποβλήθηκε μετά το πέρας του περιορισμού του ενός έτους που προέβλεπε η Συμφωνία και όχι ενώ αυτός ο περιορισμός ίσχυε.»

Συνεπώς, ο ισχυρισμός των αιτητών δεν ευσταθεί και απορρίπτεται.

Όσον αφορά τους υπόλοιπους ισχυρισμούς των αιτητών που αφορούν κυρίως τη συμπεριφορά του ενδιαφερομένου μέρους, δεν θεωρώ ότι είναι εντός του σκοπού της καθ' ης η αίτηση να επιλύει συμβατικές διαφορές. Το έργο της καθ' ης η αίτηση περιορίζεται στον έλεγχο του κατά πόσο συγκεκριμένες συμπεριφορές παραβιάζουν το δίκαιο του ανταγωνισμού και όχι εάν μία συμβατική σχέση επιλύεται κατά τρόπο αρεστό και στα δυο μέρη. Η καθ' ης η αίτηση δεν έχει ρόλο διαμεσολαβητή αλλά θεματοφύλακα του δικαίου του ανταγωνισμού.

Για τους πιο πάνω λόγους, καταλήγω ότι η προσφυγή απορρίπτεται με €1400 έξοδα υπέρ της καθ' ης η αίτηση και εναντίον του αιτητή.

Η προσβαλλόμενη απόφαση, επικυρώνεται.

Ε. Μιχαήλ, ΔΔΔ